

Afgjørelse, som jeg for mit Vedkommende ikke vilde kunne give min Stemme. Jeg har imidlertid undladt at udtale mig om det Synspunkt, hvorfra jeg nærmest ser Sagen, fordi det forekommer mig, at Alle maatte kunne enes om, at det ikke vilde være ganske hensigtsmæssigt at træffe en Afgjørelse af denne Sag paa et saa sent Tidspunkt af Rigsdagssamlingen, at der her i Thinget kun vil have været forholdsvis ringe Leilighed til at overveie det fra alle berettigede Synspunkter, og i det andet Thing vil blive saa godt som ingen Leilighed dertil. Jeg ser ikke rettere, end at man fra alle Sider er bedst tjent med at lade Sagen bero i Udvalget. Naar Thinget i dette Dieblit beslutter sig til at tilbagevise Forslaget til Udvalget, er det kun et Udtryk for den Opfattelse, at Sagen bør nærmere overveies, medens vi samtidig ere os bevidste, at der neppe i denne Samling vil blive Leilighed til at gjøre dette.

Ordføreren (H. Holm): Jeg skal tilde mig at støtte det Forslag, som fremkom fra det ærede Medlem for Præstø Amts 6te Valgkreds (Boissen). Det stemmer med min første Udtalelse idag, thi, som jeg sagde i Begyndelsen af mit Foredrag, har der i Udvalget under Behandlingen af dette albeles nye Forslag ikke været Galobelen af Medlemmerne tilføede, og man har altsaa ikke kunnet komme til at skjænke det nogen videre Drøftelse eller til at tage nogen Beslutning derom i Udvalget. Nu siger det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgkreds (Berg) ganske vist, at det er meget let at tage sit Standpunkt i denne Sag, da det er en gammel Bekjendt; men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der var Medlemmer i Udvalget — og det veed det ærede Medlem fra Kolding bedre end Nogen — der ikke endnu vare saa klare paa Sagen, at de kunde tage deres Standpunkt til den, og naar det kunde være Tilfældet med nogle af Udvalgets mest indflydelsesrige Medlemmer, saa at de vare nødt til at forbeholde sig deres Stilling, saa vil det dog ikke være saa mærkværdigt, om Thinget ogsaa vil forbeholde sig sin Stilling for at overveie Sagen nærmere. Naar man i en lang Aarrække har kæmpet bestemt mod et Forslag og endnu i denne Samling veed de to foregaaende Behandlinger, bestemt har modsat sig denne Opsætning, som her bydes af Ministeren, vilde det dog være paafaldende om man ved 3die Behandling, den næstsidste Dag Rigsdagen er samlet, vilde gaa hen og vedtage dette Forslag fra den høitærede Minister. Jeg ser derfor ikke rettere, end at der vil være al god Grund til at lade Sagen gaa tilbage til Udvalget. Den kan nemlig dog ikke fremmes i denne Samling, undtagen maaske paa en eneste Maade. Den kan ikke fremmes derved, at vi blive staaende paa Folkethingets tidligere Standpunkt, thi saa har den høitærede Minister erklæret, at han ikke gaar ind paa

Loven. Men jeg antager, at, naar det ærede Medlem fra Kolding sit Ordet, vilde han, som netop har fundet, at Folkethingets tidligere Standpunkt ikke gik vidt nok, absolut staa paa det, og hvis dette Standpunkt da blev holdt, vilde der ikke kunne komme noget ud af Sagen. Det vilde heller ikke ske, hvis man vedtog de Vædringer, der ere stillede fra min Side, det har den ærede Minister ogsaa erklæret. Og Sagen kunde altsaa kun gaa igjennem paa en Vetingelse, og det var den, at vi opgave alt Bort og gik ind paa den ærede Ministers Forslag uden Vædringer af nogen som helst Betydning. Saa mente den ærede Minister, at Sagen ved ekstraordinært at fremmes kunde gaa igjennem Landstinget i meget kort Tid. Det er den eneste Udvei, og det skulde dog undre mig, om det ærede Medlem fra Kolding skulde være saa ivrig for netop at faae den Udgang paa Sagen, at han af den Grund vilde have Forhandlingen fortset. Ellers sker der intet Andet ved at sende den tilbage til Udvalget, end hvis vi vedtog Folkethingets gamle Forslag, og hvad den Tid angaar, som den ærede Minister talte om, da han sagde, at man nu maatte handle hurtigt, vil jeg sige, at, har det været hele Dyrerhavstiden, saa kan det ogsaa være til Oktober, saa at Folkethinget kan faae Leilighed til at overveie, om det vil forlade sin tidligere Stilling og gaa ind paa den af den ærede Minister foreslaaede.

Seavenius: Jeg vil blot tillade mig at sige, at jeg ikke kan stemme for, at Sagen tilbagevises til Udvalget. Det forekommer mig, at, hvis man ikke vil stemme for den ærede Ministers Forslag, har man den nemmeste Maade at afgjøre den Ting paa, nemlig ved at stemme imod det. Det at henvise Sagen til Udvalget er blot ad en Omvei at blive fri for denne Afstemning. Jeg har ikke Noget imod denne Afstemning, og jeg vil derfor ikke give min Stemme til et Forslag om at henvise Sagen til Udvalget. Hvad angaar det, som den ærede Ordfører sagde, at det vilde være en Opgivelse af Folkethingets tidligere Standpunkt, saa kan jeg ikke indse det. Det er kun en Organisation af det nu bestaaende uheldige Adresser- og Andragesystem, en Organisation, som, selv om jeg ikke har nogen stor Sympathi for dette Væsen, dog maa betragtes som heldigere end det nuværende, og endvidere er der den Ting derved, at det vil blive tydeligt derved, at Folkethinget ikke opgiver Noget af sit tidligere Standpunkt, da Ordningen jo kun skal gjælde i 5 Aar. Jeg vil derfor stemme imod Sagens Henviisning til Udvalg.

Klein: Det gjør mig ondt at jeg maa udtale mig i modsat Retning af den ærede foregaaende Taler. Det store betydningsfulde Forslag, der er fremkommet i den 11te Rime, som